info@payamdaily.ir

نخستین روزنامه صبح البرز

پیام آشنا

شماره ۱۸۴۵
چهارشنبه / ۲۹ / اردیبهشت / ۱۴۰۰
۷ / شوال / ۱۴۴۲
19 / May / 2021

صاحب امتیاز: موسسه همگامان اندیشه زمان
مدیرمسئول: محمود حیدری سردبیر: باهره حیدری
نشانی: کرج، بلوار تعاون، خیابان فرهنگ، جنب کانون کارشناسان رسمی دادگستری
تلفن: ۳۲۵۳۲۸۳۸-۳۲۵۳۲۴۲۴-۰۲۶ فکس ۳۲۵۵۲۸۳۸
فکس اینترنتی پیام آشنا: ۸۹۷۸۶۷۲۹-۰۲۱
امتیاز در طرح ارزیابی کیفی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی ۴۲/۴۶
چاپ: کارگر

کافه پیام

برای انعکاس نظرات و گلایه ها و پیشنهادات خود درباره مسائل البرز با پیام آشنا تماس بگیرید

۳۲۵۵۳۸۳۸
۳۲۵۴۱۴۹۵
۰۹۰۱۴۰۴۸۳۳۳

با شعرای کرج

به دنبال ستاره‌ای باش که ...

به ستاره های خیالیِ آسمانِ زندگیت اعتمادی نیست.
آنها به غباری که از دلشان بیرون می آید رخ می پوشند و به لاکِ خود فرو می روند. هیچ کس از آنها فروغ ثابتی نمی بیند و آسمانِ خودشان نیز همواره تاریک است. اگر کسی به آنها دل خوش دارد، همیشه سپهرش بی فروغ می ماند. به دنبالِ ستاره ای باش که ریشه اش وصل به مادرش خورشید باشد و نورش جاوید در آسمانِ هستی ات .

پری وش فیروزبخت

خبر

تاثیر منفی بی آبی بر مطالعه!

به گزارش پیام آشنا به نقل از دنیای اقتصاد، گزارش‌ها از بازار دستگاه‌های الکترونیک به خصوص کتاب‌خوان‌ها و تبلت‌های هوشمند برای مطالعه کتاب حاکی از کمبود بسیاری از این دستگاه‌ها در انبارهای شرکت‌های بزرگ تولیدکننده این دستگاه‌ها است. گفته می‌شود بسیاری از شرکت‌های بزرگ تولیدکننده کتاب‌خوان‌های الکترونیک مثل کیندل آمازون و دستگاه نوک بارنزاندنوبل و دستگاه اونیکس می‌گویند انبارهایشان خالی است و هنوز سفارش‌های ماه‌های ابتدایی سال جدید را نرسانده‌اند.

تاثیر منفی بی آبی بر مطالعه!

کارشناسان می‌گوید به‌زودی باید منتظر کمبود کتاب‌خوان‌های الکترونیک و به‌طور کلی دستگاه‌های الکترونیک و گوشی و تبلت‌های هوشمند باشیم که علت آن کمبود تولید تراشه‌ها و قطعات سخت‌افزاری در بازار جهان است که سرنخ‌ها به کشور تایوان رسیده است.

در تایوان نزدیک به ۹۰درصد سخت‌افزارها و تراشه‌های الکترونیک مورد استفاده در دستگاه‌های الکترونیک ساخته می‌شود و این کشور می‌گوید علت اصلی کمبود تولید قطعات الکترونیک به خاطر کمبود آب است.

براساس این گزارش کشور تایوان اعلام کرده است که کمبود آب در سال گذشته در حدود نیم قرن گذشته مساله بی‌سابقه‌ای بوده است و حالا تجارت و صنعت ۱۰۰میلیارد دلاری تولید قطعات الکترونیک این کشور را با خطر روبه‌رو کرده است. بسیاری از کمپانی‌های بزرگ تولید قطعه به بازیافت آب روی آورده ولی تنها ۶درصد از نیاز آنها به آب برآورده شده است.

امروز با حافظ

الا یا ایها الساقی ادر کأسا و ناولها
که عشق آسان نمود اول ولی افتاد مشکل‌ها
به بوی نافه‌ای کاخر صبا زان طره بگشاید
ز تاب جعد مشکینش چه خون افتاد در دل‌ها

خواننده

من آفتاب پاک تری را در نوشخند مهر تو می بینم در مطلع بلند شکفتن-

فریدون مشیری

اوقات شرعی فردا

اذان صبح	طلوع آفتاب	اذان ظهر	غروب آفتاب	اذان مغرب
۰۴:۲۲	۰۶:۰۲	۱۳:۰۴	۲۰:۰۵	۲۰:۲۴

برگه

بکوش تا عظمت در نگاه تو باشد،نه در آنچه‌مینگری.

آندره ژید

یادداشت

وین یکدم عمر را غنیمت شمریم

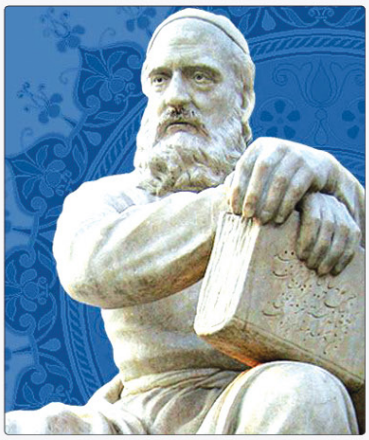

خیام، یکی از پنج شاعر برتر ادبیات کهن فارسی است؛ فردوسی، خیام، سعدی، مولانا و حافظ. این پنج‌تن هستند که بیشترین اثر را در شعرمان به‌جای گذاشته‌اند. حکیم عمر خیام خالق آثار متعددی است منتها بیش از همه رباعیات او شهرت یافته‌اند. اشعاری که به‌رغم ظاهر ساده، بینش پیچیده و بسیار عمیقی را طرح کرده‌اند. صحبت از اینکه خیام چه گفته راحت نیست؛ بااین‌حال به گمانم مهم‌ترین پیام خیام به این بازمی‌گردد که همه‌چیز گذراست و از همه مهم‌تر اینکه چه بخواهیم و چه نخواهیم زندگی در حرکت است. مصداق گفته خیام در عرصه تاریخ نیز مشهود است؛ در سرنوشت شکوهمندترین حکومت‌ها و عاقبت انسان‌های بزرگی که به‌رغم شرایط خاص و ویژه‌شان درنهایت رو به نیستی رفتند. به گفته او، ما در این جهان نقش توهمات خود را می‌بینیم و خیام تأکید دارد که حتی ادراک ما از اتفاقات و نگاهمان به‌ماجراها‌و‌افسانه‌ای بیش نیست. جهان در نگاه او همچون خواب‌وخیالی است که زمانی کوتاهی به هر یک از ما فرصت بودن می‌دهد. خیام شعر را از نقطه‌ به پوچی شروع می‌کند، آن‌هم با نگاهی حیرت‌آور به جهان هستی با وجودابن برداشت‌های عده‌ای که تأکید دارند گفته‌های او نشأت گرفته از ناامیدی و پوچی است به‌هیچ‌وجه حقیقت ندارد. او مخاطبان خود را از این پوچی ظاهری به‌سوی هوشیاری هدایت می‌کند. نگاه و بینش هوشیارانه خیام به جهان هستی بسیار فراتر از ادراک انسان‌های عادی است. خیام انسان سرگشته را، فارغ از اینکه در دوره او زیسته باشد یا در زمانه فعلی یا حتی در آینده، به این دعوت کرده که از فرصت کوتاه زندگی نهایت استفاده را کنند؛ به گمانم اگر خیام در روزگار ما زندگی می‌کرد، حتی در این اوضاع و احوال نابسامان که از یکسو گرفتار مسائل اقتصادی هستیم و از سوی دیگر نگرانی‌ها از بیماری کرونا گریبانمان را گرفته از این می‌گفت که همین امروزمان را غنیمت بشماریم. به خودمان نگوییم که باید صبر کرد تا اوضاع بهبود پیدا کند بلکه تلاش کنیم در این شرایط فعلی راهی برای بهبود حال و زندگی‌مان پیدا کنیم. همان‌طور که خیام هم در اشعار خود بارها تأکید کرده، عمر توقف نمی‌کند و با سرعت بسیاری در عبور است. به قول خیام: «ای دوست بیا تا غم فردا نخوریم/ وین یکدم عمر را غنیمت شمریم/ فردا که ازین دیر فنا درگذریم/ با هفت هزار سالگان سر بسریم» اما اینکه چرا در میان شاعران کلاسیک ایرانی، خیام در زمره چند شاعری است که جهانی شده‌اند در همین نگاه خاص او به هستی بازمی‌گردد. این نگاه جهانی، فراتر از مرز عقیده و اعتقاد به هر آیینی به روح آدمی رسوخ می‌کند؛ تفکری جهان‌شمول که رباعیات خیام را به ترجمه «ادوارد فیتزجرالد»، نویسنده و شاعر بریتانیایی به پرواز درآورد. آنچنان که‌امروز خیام چهره‌ای شناخته‌شده‌میان همه علاقه‌مندان به ادبیات جهان است.

خسرو شافعی
شاعر، نویسنده و پژوهشگر ادبی

مقاله

آیا فناوری می تواند تهدیدی برای دموکراسی باشد؟

به گزارش پیام آشنا به نقل از ایلنا کشورهای بلوک غرب و ایالات متحده در دهه‌های گذشته به عنوان نمونه‌ای درخشان از سطح رفاه همگانی معرفی می‌شدند. این موضوع سبب شده بود تا مردمان دیگر ملت‌ها نیز خواهان پیروی از الگوهای این دولت‌ها باشند. ۶ ژانویه ۲۰۲۱، طرفداران دونالد ترامپ به ساختمان کنگره ملی آمریکا هجوم آوردند. این رخداد سبب شد تا شکاف‌هایی که در عرصه سیاسی غرب وجود دارد رخ نشان دهد و مورد توجه قرار گیرد.

افول قدرت غرب اجتناب‌ناپذیر است. کشورهای غربی باید نشان دهند که برای حفظ دموکراسی و بازیابی جایگاه جهانی خود از آگاهی کافی برخوردار هستند و اراده سیاسی لازم برای مبارزه با نقاط ضعف خود به صورت مستقیم را دارند.

امروزه مواردی مثل نحوه حکومت‌داری و انتخابات بیشتر در کانون توجه‌ها قرار گرفته‌اند. پس از شکست رئیس‌جمهور سابق آمریکا در انتخابات ۲۰-۲۰ ایالات متحده، کمپین‌هایی درباره ادعای تقلب در انتخابات با عنوان «نزدیدن را متوقف کنید» تشکیل شد. این کمپین‌ها با استفاده از رسانه‌های اجتماعی به سرعت ریشه دوانده‌اند، ابزاری که به مثابه زمین حاصلخیزی بود و فرصت رشد مهیا بود.

کشورهایی که پس از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی ظهور کردند، می‌توانند عواقب جدی بلندمدت و کوتاه‌مدت تردیدهای انتخاباتی را تصدیق کنند. بی‌توجهی به تمامی فرآیندهای انتخاباتی، آثار کوتاه و بلند مدت فراوانی به همراه خواهد داشت. اما نظریه‌پردازان سرسخت درباره این موضوع متقاعد نخواهند. بسیاری از افرادی که به نتایج نهایی انتخابات ۲۰-۲۰ شک کردند، متوجه نگرانی‌های مقامات آمریکایی و تأکید آن‌ها بر تفاوت‌ها شدند. پرسش‌های آنان درباره برخی روند انتخابات مثل رای‌گیری از طریق پست باید پیش از انتخابات سراسری بعدی مورد بحث و حل قرار گیرد. پرداختن به چنین موضوعاتی می‌تواند گامی موثر در جهت ارتقای اعتبار انتخابات آینده باشد و از زیر سوال رفتن آن، جلوگیری کند.

یکی دیگر از چالش‌هایی که این کشورها با آن روبرو هستند، رسیدگی به قطب‌های سیاسی ناکارآمد است. واضح و آشکار است که تفاوت بزرگی میان اپوزیسیون سیاسی و کارشکنی سیاسی وجود دارد. سیاست‌مدارانی که به فکر منافع خود هستند، تن‌ها در جهت خواسته افرادی گام برمی‌دارند که آن‌ها را برگزیده‌اند. تلاش برای از بین بردن مخالفان، توهین به دموکراسی محسوب می‌شود. اینطور باید گفت. حتی تلاش برای خنثی کردن کلیه ابتکارات یا پیشنهادهای قانونی مخالفان، اقدامی است که امور دموکراتیک را دچار روند فرسایشی می‌کند.

مواجهه با قطب‌بندی سیاسی باعث می‌شود تا کشورهای غربی با چالش سوم روبرو شوند. محدودیت‌های آزادی بیان برخی تحمل شیوه‌های آزدی بیان را ندارند و آن را خطرناک می‌دانند. محدودیت‌های ایجاد شده سبب می‌شود تا بسیاری شرایط را تحمل نکنند. هنگامی که اجماع گسترده بدون خواسته روشن شکل بگیرد، درگیری‌های اجتناب ناپذیری به وجود خواهد آمد که توانایی تضعیف نتایج مطلوب را دارد.

رهبران کشورهای غربی باید برای حفاظت خود در برابر تهدیدهای جدید یا فزاینده مثل مسائل مربوط به حوزه فناوری دیجیتال، تغییرات اساسی‌تری در سیستم‌های سیاسی خود در نظر بگیرند. کشورهای غربی گرفتار موج عظیمی از پوپولیست شده‌اند. این شرایط باعث می‌شود تا ضرورت تغییرات اساسی مورد توجه قرار گیرد. عوام‌گرایی موضوعی جدید و تازه نیست اما اینترنت و شبکه‌های اجتماعی امکان انتشار اطلاعات نادرست و وعده‌های بی‌پروا را در اختیار سیاستمداران قرار می‌دهد و کارایی بیشتری نسبت به گذشته دارد.

انتقاد عمومی، بررسی واقعیت و حتی تغییرات مداوم نتوانسته است توانایی سیاستمداران پوپولیست در تسخیر قلب و ذهن رای دهندگان را مهار کند. کمپسیون یا کارگروه دائمی اطلاعات عمومی ممکن است موفقیت بیشتری داشته باشد و هدف آن شکل دادن روایت‌های مربوط به هر گونه منفعت یا جهان‌بینی خاص نیست. هدف، حفظ حقیقت به همان شیوه‌ای است که دولت‌ها سلامت عمومی را در پرتو آن حفظ کنند.

ممکن است کشورهای غربی نیاز به بازنگری در سیستم‌های خود، برای نمایندگی منافع رأی دهندگان داشته باشند. برای دهه‌ها - حتی قرن‌ها - احزاب سیاسی، همراه با گروه‌های رسمی و غیر رسمی لابی، این عملکرد را انجام داده‌اند. مطبوعات آزاد و مورد اعتماد، رسانه‌های پخش مسئول، گروه‌های متخصص و انجمن‌های حرفه‌ای نقش مهمی را در رای دادن مردم ایفا کرده‌اند. اما به نظر می‌رسد این سیستم دیگر با تمام ظرفیت کار نمی‌کند. رسانه‌های آنلاین جدید نقش عوامل سنتی را از بین برده‌اند و کانال‌های جدید می‌تواند موجب شکل‌گیری هویت، قدرت و اهمیت نسبی گروه‌های مختلف شوند. گاهی اوقات، دیدگاه‌های سیاسیون از سوی این کانال‌ها به صورت نادرست تعریف می‌شود.

چگونه نهادهای سیاسی دموکراسی را اصلاح کنیم تا تمامی گروه‌های ذی‌نفع در تصمیم‌گیری دخیل باشند؟ هر دو نهاد سیاسی و اجتماعی ادعا دارند که انعکاس دهنده جامعه و صدای اقلیت‌های هستند که صدایشان شنیده نمی‌شود. سیستم‌های فعلی نیاز به تغییر دارند و در هر صورت تغییرات صورت خواهد گرفت اما بعید به نظر می‌رسد ک اکثریت جامعه بتوانند از مزایای بیشتر برخوردار شوند.

همانطور که در سال‌های اخیر مشاهده کردیم، کنترل و توازن دموکراسی در سال‌های اخیر ضعیف‌تر شده و این موضوع نسبت به سال‌های گذشته سهل‌تر شده است. در شرایط فعلی، هوشیاری دموکراتیک بیش از هر زمان دیگری اهمیت دارند. همچنین مردم موظف هستند از دموکراسی‌ها در برابر جاه طلبی‌های اقتدارگرایانه رهبران محافظت کنند و به بهبود راه‌هایی که از دموکراسی دفاع می‌کنند کمک کنند. همان‌طور که برخی از سازمان‌های مردمی توانسته‌اند در برابر طوفان حامیان ترامپ ایستادگی و ارزش دموکراسی را حفظ کنند.

موضع گیری عمومی در مورد یک مسئله سیاسی به معنای دفاع از مبانی نهادی دموکراسی است که شامل انکار اطلاعات نادرست و «اخبار جعلی» از هر نوع است. تعریف مرزهای جدید دموکراسی و تاثیر گذاری تمامی افراد جامعه در آن، سخت است زیرا تها گروه محدودی قابلیت جمع‌آوری و تجزیه داده‌های رفتاری به دست آمده را دارند. حضور افراد قدرتمند با رویکردهای خاص سبب می‌شود تا دموکراسی با تهدیدهای متفاوتی روبرو باشد و جوانب مختلف آن کاهش یابد.

دیدگاه

راه پُر پیچ و خمِ میراث‌فرهنگیَ

مدیرکل سابق دفتر ثبت آثار سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری کشور مفهوم کنونی «میراث فرهنگی» محصول تغییر نگاه به مقوله‌های «تاریخ» و «زمان» است. مفهوم میراث فرهنگی به مرور پدید آمد و تکوین یافت و جامعه جهانی بتدریج به اهمیت آن پی برد. مفاهیم نوین تاریخ‌گرایی و زیبایی‌شناسی و تغییر در رابطه سنتی انسان و جهان پیرامون و عواملی چون جنگ‌ها و خرابی‌ها و پدیده جهانی سازی، جامعه جهانی را به حفظ آثار گذشته برانگیخت. در ابتدای امر، اروپاییان بودند که به فکر حفظ میراث فرهنگی افتادند و بیش از هرچیز، به آثار و اشیای تاریخی منقول نظر داشتند. رفته رفته توجه آنها به آثار غیرمنقول و میراث طبیعی هم جلب شد و کوشیدند با همفکری و برگزاری مجامع تخصصی و بحث و نظریه پردازی، حفاظت میراث فرهنگی و طبیعی را به دغدغه عمومی تبدیل کنند. ایران هم مانند سایر کشورها در معرض این اندیشه‌ها و تحولات قرار گرفت و حدود یکصد سال قبل، نخستین گام‌ها برای حفظ میراث گذشته در ایران برداشته شد. در آن زمان، نخبگان ایرانی که عمدتا تحصیلکرده فرنگ بودند با آشنایی قابل توجهی با اروپا و تحولات آن داشتند درصدد برآمدند میراث گذشتگان را حفظ و حراست کنند. نخستین رگه‌های این اندیشه در قانون تأسیس وزارت معارف اوقاف و صنایع مستظرفه (۱۳۲۸ قمری) دیده می‌شود. در قانون مذکور این موارد منظور شده بود:

-تحصیل عتیقات و نظارت در حفریات
-نگاهداری آثار قدیمه و حفظ آنها از اندراس و فنا
-نگاهداری اشیای نفیسه و سایر اموال امکنه مقدسه و غیرها که ودایع ملی در آن جا هست

یکی از اقدامات وزارت معارف، تأسیس موزه ملی ایران در ۱۳۳۵ ق/۱۲۹۵ ش بود. در نظامنامه و کاتالوگ این موزه چنین آمده که این موزه با بذل توجه آقای مرتضی‌خان ممتاز الملک، وزیر معارف تأسیس شده و «در آتیه خدمات مهمه به ایران خواهد نمود». موزه ملی منتظر است عموم ایرانیان از اشراف و تجار و صنعتگران در تکمیل این موزه مساعدت کنند تا «رفته رفته مملکت ایران مانند سایر ممالک متمدنه دارای موزه حقیقی شده، مجموعه‌ای از آثار تاریخی و نمونه‌ای از صنایع بدی فرزندان خود داشته باشد». چندی بعد مرحوم محمدعلی فروغی ذکاءالملک در تالار سخنرانی موزه ایران باستان، سخنرانی جامع و فاضلانه‌ای درباره موزه و اهمیت آن کرد. سخنرانی او دلیلی است بر توجه دولت‌مردان آن روزگار به تأسیسات تمدنی جدیدد ر سال ۱۳۰۱ ش انجمن آثار ملی به اراده و همت جمعی از رجال ایران، دوست ایجاد شد و گام‌های مؤثری برای پاسداشت و حفاظت «پرورش علاقه عامه به آثار قدیمه علمی و صنعتی ایران و سعی در نگاهداری صنایع مستظرفه و صنایع دستی و حفظ و شیوه قدیم آنها [بود]» است. این انجمن از کارشناسان و متخصصان اروپایی برای مقاصد خود بهره گرفت و با همکاری آنان در سال ۱۳۰۴ ش «فهرست مختصری از آثار و ابنیه تاریخی ایران» ارائه کرد و خطابه‌هایی درباره آثار ملی توسط دانشمندانی چون محمدعلی فروغی، علی هنژبل، ارنست هرتسفلد و آرتور ایهام پوپ ارائه شد. همان سال‌ها، بنابر توافق‌های دولت ایران و فرانسه، صندلی ریاست باستان‌شناسی و حفظ آثار تاریخی (که آن روزها عتیقات گفته می‌شد) برای سال‌های دراز به آندره گدار فرانسوی سپرده شد. از آن روزها تاکنون بیش از یکصد سال می‌گذرد. تجارب بیش از یک قرن پاسداری میراث فرهنگی در جهان، صاحب‌نظران و نخبگان امر را به اینجا رسانده که نباید از مبانی و روش‌های بومی و سنتی در پاسداری میراث فرهنگی غفلت کرد. این قبیل مبانی، دانش‌ها و مهارت‌های بومی و سنتی، علاوه بر این که در بسیاری از موارد آزموده و کارآمد است، خود بخشی از میراث فرهنگی به شمار می‌روند و زنده نگاه داشتن آنها به حفاظت کلی میراث فرهنگی می‌انجامد. برنارد فیلدن از صاحب‌نظران معروف در زمینه حفاظت بناهای تاریخی گفته است که «بسیاری از کشورها این فرصت را دارند که از دانش و تجارب بومی خود برای حفظ میراث فرهنگی‌شان بهره ببرند و از خطاهایی که در ممالک اروپایی رخ داده برکنار بمانند. غرض از گفتن این حرف‌ها این نیست که به تجارب ارزشمند جهانی پشت کنیم، بلکه آن است که نسبت به تجارب بومی و دانش‌ها و مهارت‌های سنتی خودمان آگاهانه و مسئولانه‌تر عمل کنیم.

از این سموم که بر طرف بوستان بگذشت
عجب که رنگ گلی ماند و بوی نسترنی

حافظ

فرهاد نظری

برگزیده جراید

شبی به اندازه‌ی یک عمر

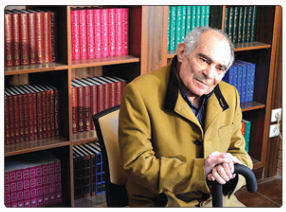

شرق: دکتر ضیاء موحد- زنده‌یاد دکتر محمدرضا باطنی، عاشق علم بود و هر مطلب تازه‌ای را با اشتیاق گوش می‌داد. ایشان زمانی که در گروه زبان‌شناسی دانشگاه تهران بود، و البته در دوره‌ای هم ریاستِ این گروه را بر عهده داشت، برنامه‌های گروه را تنظیم می‌کرد و در آنجا به این نتیجه رسیده بود که نظریه‌ی مجموعه‌ها کاربرد بسیاری در زبان‌شناسی دارد و درسی را با این عنوان در برنامه درسی دانشگاهی نیست. این بود که از من خواست تا چند جلسه‌ای نظریه‌ی مجموعه‌ها را تدریس کنیم. من هم چند جلسه‌ای رفتم و مقدماتی را که فکر می‌کردم در زمینه نظریه‌ی مجموعه‌ها مورد نیاز است، تدریس کردم. چون مفاهیم و مسائل نظریه‌ی مجموعه‌ها در علوم بسیار استفاده می‌شود، یک‌وقتی هم یادم هست که در کتاب‌های درسی دبیرستان می‌آوردند و حالا نمی‌دانم تا چه حد می‌آوردند، اطلاعی ندارم. دکتر باطنی خودشان در تمام جلسات شرکت می‌کردند. آقای سمیعی هم که به زبان‌شناسی علاقه‌ای داشت مرتب در این جلسات شرکت می‌کرد. این قضیه چندین جلسه ادامه پیدا کرد تا اینکه دکتر باطنی، جلسه‌ی آخر از من دعوت کرد که شام به منزل ایشان بروم. من شب به منزل ایشان رفتم و بعد از صحبت‌هایی که کردیم گفتم آقای دکتر، مرکز اسناد و مدارک علمی ایران، بورسی به من داده است که بروم دکترا بگیرم، اما این‌ها می‌خواهند من رشته‌ی کتابداری نوین بخوانم. (آن‌وقت تازه این سیستم‌های آنلاین آمده بود و هنوز این‌طور نبود که همه با کامپیوتر کار کنند و برنامه‌نویسی بدانند و این‌ها را در خارج تدریس می‌کردند). گفتم من به این رشته علاقه ندارم، چه کار کنم؟ نکته‌ای که می‌خواهم بگویم این است: ایشان به من گفت آقا شما برو، بعد آنجا تغییر رشته بده! این حرف برای من بسیار دلگرم‌کننده بود، ولی در عین حال شاهد بودم در دانشگاه تهران به جوانی که استعداد ریاضی داشت و رفته بود رشته پزشکی و می‌خواست از این رشته منتقل شود به رشته ریاضی و دکتر هشترودی هم سفارشش را کرده بود، رضایت نداده بودند، تا حدی که او که لابد استعدادی در ریاضی داشت، کارش به خودکشی کشید. من دیدم وقتی در ایران چنین اتفاقی می‌افتد، در انگلستان که لابد سختگیری‌ها و نظم و انضباط بیشتر است. در هر صورت، بعد از یک سال که رفتم در دپارتمان «بایگانی و علوم اطلاعات» (**Information Science Archive and**)، دیدم به هیچ عنوان ذوق این کار را ندارم. یک بار وقتی به دپارتمان‌های دیگر سَر می‌زدم، به دپارتمان فلسفه برخوردم و درس‌های آنجا را که نگاه کردم، دیدم همان چیزی است که من می‌خواهم یاد بگیرم. آنجا ثبت‌نام کرده بودم، پس باید رضایتِ گروه کتابداری را می‌گرفتم، رضایت گروه فلسفه را هم می‌گرفتم، از طرفی رضایت ایران را هم می‌گرفتم که قبول کنند تغییر رشته بدهم. خلاصه، یکی از کسانی که در ایران بسیار به من کمک کرد، مرحوم احسان نراقی بود، هر بار هم که او را می‌دیدم تشکر می‌کردم. خلاصه، یک سالی با این موانع جنگیدم تا بالاخره آن رشته‌ای را که می‌خواستم بخوانم، خواندم. این اشاره و راهنمایی دکتر باطنی، دلگرمی و جرئتی به من داد تا این ماجرا را ختم به خیر کنم. این خاطره خوب و ناگفته‌ای بود که من از دکتر محمدرضا باطنی داشتم.

از تمام خوانندگان پیام آشنا می خواهیم، یکی از مهم ترین مشکلاتی که در محله ی زندگی خود با آن دست به گریبان هستید برایمان پیامک کنید تا در ستون «پیامک های وارده» با نام تان-در صورت تمایل-منتشر شود.

SMS
۳۰۰۰۴۸۰۲۶۰۰۶۰۰۱